

Konsten i Marieborgskyrkan

Livets källa

I nära 20 år har den stått där och prytt sin plats, Marieborgskyrkans vackra dopfont ”Livets källa”, tillverkad på beställning av västervikskonstnären KG Petersson. Materialet är ganska grov mässing. -Inte helt lätt att bearbeta och forma, enligt konstnären själv. Hela jobbet tog ungefär en månad. Med åren har dopfonten fått en patina den inte hade från början, då den var guldgänsande.

Dopfonten är utformad i tre våningar där vattnet porlar från klotet högst upp och sedan ner från blad till blad för att slutligen rinna in i stammen. Klotet är den ursprungliga formen och bladen symboliserar livet, det växande. Vattnets kretslopp är en symbol för evigheten.

Placeringen längst fram i kyrkan och väl integrerad vid dopgraven är en utmärkt bild för hela Marieborgskyrkan som ju ända sedan 1986 är en församling formad ur baptistisk, metodistisk och missionskyrklig tradition. Samfund med olika doptraditioner som här fungerar som en god enhet.

”Livets källa” porlar varje gudstjänst och används inte bara vid barndop utan även allt oftare i samband med förbönstundens ljusständning, då gudstjänstdeltagarna har möjlighet att vidröra dopvattnet, för att på så sätt rent fysiskt känna att man lever i sitt dop. De liturgiska inslagen i de frikyrkliga gudstjänsterna har ju av tradition inte varit så framträdande, men här har vi en form av liturgi som har ett rikt innehåll och därför är värdefull.

Christer Elvin

Textilierna i kyrksalen

Temat för textilierna, både altarbrunet och predikstolsklädet, är hämtat ur texten i Matteus 6 om himlens fåglar och markens liljor som exempel på en absolut tillit till vår himmelske Fader som vet vad vi behöver, och att det enda som är viktigt för oss är att söka hans rike. Det övriga, vardagliga, behöver vi inte bekymra oss för.

Blommorna är naturligtvis liljor och att fåglarna skulle avbildas som måsar faller sig också naturligt eftersom vi lever i Västervik och i ett kustlandskap, där måsar är en del av livet.

Textilierna är resultatet av ett grupparbete och en del hemarbete, där några av församlingens kvinnor deltog under erfaren ledning av Gun Benjaminsson, som också designade verken. Tekniken är broderi och applikation, ett synnerligen välgjort handarbete som tog två terminer att slutföra.

Den gröna bottenfärgen valdes av två anledningar: Dels är grönt den liturgiska färgen under trefaldighetstiden, som sträcker sig från tidig sommar och en god bit in i hösten. Dels var det viktigt att ha en färg som harmonierar med kyrksalens matta och med kyrkfönsternas färger.

Gun Benjaminsson berättar att hon är stolt över vad damerna åstadkom, men också över den goda gemenskapen under arbetets gång. Hon betonar också att det faktiskt var ett ekumeniskt arbete utifrån Marieborgskyrkans tre samfund och Svenska Kyrkan där Gun själv har sin andliga hemvist.

Altarbrunet och predikstolsklädet invigdes i samband med gudstjänsten sista söndagen i september 1998.

CHRISTER ELVIN

Fina kyrkfönster

Har du gett dig tid att titta lite extra på Marieborgskyrkans vackra, höga fönster? Det borde du göra, för det är de värda!

Nils Bolander skriver i sin dikt "Skrothandlare": "Ett värde som världen ej kan förstå finner du i de förskjutna och små." Och det är precis det som det handlar om: Kyrkan är öppen för alla. Ingen ska känna att hon eller han inte duger. Detta uttrycks fint i kyrkfönsterna som är tillverkade av kasserade och bortslängda glasbitar, som inte ansågs duga. Tillsammans bildar de nu ett par av de vackraste konstverk Västervik har att visa upp.

De är de första kyrkfönster som konstnärerna Anne-Marie och Sture Wikström har skapat och församlingen fick dem till en kostnad som får betecknas som vänskapspris, 18.000 kr. Glasbitarna är ingjutna i svetsade ramar.

Fönstret i fonden skildrar människans vandring mot ljuset via korset.

Fönstret i bakre delen av kyrkan är en symbol från Nya Testamentet med Anden i form av en duva högst upp. Lärjungarna skildras som fiskare med sina båtar. En bild som harmonierar väl med Västervik som kuststad.

Konsten i Marieborgskyrkan

Jesus stilla stormen

Sedan mars 1999 pryds Marieborgskyrkans fondvägg av ett konstverk av västervikskonstnären K G Petersson, som har inspirerats av evangeliernas berättelse om hur Jesus stillar stormen på Genesarets sjö då lärjungarnas fiskebåt höll på att gå under.

Konstverket påminner alla som kommer till kyrkan om Jesu möjlighet att hjälpa när våra livs stormar rasar och vi känner det som om allt hopp är ute. Han är vår räddare - vår Frälsare - i nöden, i livet och i döden. Jesus har makt över vind och sjö, liksom över vår livssituation.

"Vem är han som ha sådan makt?", frågade lärjungarna den gången. Tillsammans söker vi vidare efter vårt eget svar på den frågan. Att i gudstjänst och övrig verksamhet söka förstå vem Jesus är och alltmer lära känna Honom och att förmedla Hans budskap känner vi som vår och vår kyrkas allra viktigaste uppgift.

ROGER MÖRK

Konstnären själv, K G Petersson berättar om verket:

Det kom till i samband med en kulturvecka på inbjudan av Roger Mörk. Bilden innehåller stor dramatik med stormen i vänstra delen och i den högra, efter att Jesus sagt sitt "Tig, håll tyst!", skildras lugnet av den raka, lugna vattenytan. Materialet som använts är koppar och mässing, medan solen faktiskt är skapad av ett burklock! Det var ett kul jobb att göra och konstverket vinner på att studeras på närmare håll då man lättare kan ta till sig de många detaljerna. Sedan är det naturligtvis så med detta konstverk som med alla andra att betydelsen skapas av betraktaren som ser det med sina ögon och genom sin erfarenhet.